

ת"פ 23906/04/15 - מדינת ישראל נגד ס ב

בית משפט השלום בראשון לציון

14 ספטמבר 2016

ת"פ 23906-04-15 מדינת ישראל נ' ב

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
ס ב

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אוראל רוזנצויג ועו"ד רונן גינגולד

הנאשם וב"כ עו"ד בן אריה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן ובמסגרת הסדר בעבירה של תקיפה סתם - בן זוג, לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת הינם בני זוג. בתאריך 10.1.2015, בשעת לילה, שבו המתלוננת והנאשם לביתם. בעוד הנאשם תחת השפעת אלכוהול, הנאשם נשכב על רצפת הבית, כעס על המתלוננת שביקשה ממנו לקום מהרצפה, נעמד ודחף אותה בכתף כך שנפלה לעבר הספה. בעוד המתלוננת מתקשרת למשטרה ומשוחחת עם המוקדנית, חטף הנאשם את הטלפון מידה, ואמר "תבואו לקחת אותי, אני אלים".

בדיון שהתקיים ביום 25.6.2015, הודיעו הצדדים על הסדר, במסגרתו הוסכם כי הנאשם יפנה לשירות המבחן לצורך שקילת הארכת המאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו, ובכפוף לתסקיר חיובי המצביע על לקיחת אחריות, שיתוף פעולה והיעדר פתיחת תיקים חדשים, תסכים המאשימה להארכת המאסר על תנאי.

עמוד 1

מאז ועד היום נדחו הדיונים מפעם לפעם והתקבלו ארבעה תסקירים מטעם שירות המבחן.

מהתסקירים עולה כי הנאשם כבן 40, מנהל עסק עצמאי לייצור זכוכית, כשהמתלוננת עובדת יחד איתו בעסק. לנאשם שני ילדים ממערכת יחסים קודמת וילד כבן 6 שנים המשותף לו ולמתלוננת. הנאשם נולד וגדל בבירוביג'אן, בהיותו בן 18 התגייס לצבא הרוסי ולאחר מכן, בגיל 21 התחתן עם אשתו הראשונה, ובגיל 23 עלה לארץ עם משפחתו. לאחר גירושיו, הכיר הנאשם את המתלוננת ולדבריו העובדה כי הם עובדים כשותפים בעסק המשותף הוביל למורכבות וקונפליקטים בקשר הזוגי, עד לפרידתם לאחר האירוע נשוא כתב האישום.

הנאשם לקח אחריות למעשיו, אך התקשה להתייחס באופן מעמיק למערכת היחסים הזוגית ולדפוס התקשורת בינו לבין המתלוננת. בסיכום האבחון, כפי שפורט בתסקיר הראשון מחודש ינואר 2016, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתפקד באופן חיובי כאב וכמפרנס, מאופיין בדפוס חשיבה קונקרטיים והישרדותיים המקשים עליו לערוך התבוננות פנימית ולהתייחס למורכבות רגשית במסגרת יחסים בין אישיים. עלה שימוש לרעה באלכוהול המשפיע לרעה על התנהגות הנאשם ועלול להוביל להתנהגות אלימה מצדו.

לבקשת שירות המבחן הדיונים נדחו מספר פעמים, כשבתסקיר השני והשלישי, ההתרשמות הייתה שלא נוצר פתח ממשי לסייע לנאשם והניסיון הטיפולי בשירות המבחן לא צלח.

יחד עם זאת, בתסקיר השלישי שירות המבחן סבר שיש להתחשב בגורמי הסיכוי במצבו של הנאשם, ובהתרשמות כי הנאשם הורתע מההליך המשפטי וחלה הפחתה בסיכון לאלימות, והמליץ על הארכת המאסר על תנאי וכן הטלת צו של"צ.

מאז הדיון האחרון, כפי שעולה מהתסקיר הרביעי, הנאשם השתלב בטיפול רגשי באופן פרטי במרכז טיפולי בתל-אביב, העוסק בין היתר בתחום ההתמכרויות. מדיווח שהועבר על-ידי גורמי הטיפול, עולה כי הטיפול מתמקד בצריכת אלכוהול מופרזת והתנהגות אלימה. הנאשם מגיע למפגשים באופן עקבי, משתף פעולה, מכיר בבעייתיות בהתנהלותו ובקשר בין צריכה מופרזת של אלכוהול להתנהגות אלימה וחסרת וויסות. עלה כי הנאשם מחויב לתהליך הטיפולי ומצליח להימנע מצריכת אלכוהול. כמו כן, נראה כי לראשונה הנאשם מטופל ומתרגל יכולת להתנהגות פנימית ביקורתית, אודות התנהגותו הפוגענית כלפי המתלוננת והתוצאות של צריכת אלכוהול מופרזת ומצליח לבסס קשר טיפולי שעשוי לסייע לו.

לאור זאת, בתסקיר הרביעי חזר שירות המבחן והמליץ על הארכת המאסר על תנאי, המליץ בנוסף להטיל צו פיקוח למשך שנה ושל"צ בהיקף של 120 שעות, ואף גיבש עבור הנאשם תכנית של"צ.

באי כוח הצדדים עתרו לאימוץ המלצת שירות המבחן.

כשניתנה לנאשם ההזדמנות לומר את דברו, ציין כי הוא חש שהטיפול מסייע לו ומבין כי עליו להמשיך לשתף פעולה

בטיפול ולבצע את שעות השל"צ וכן מבין את ההשלכות שעלולות לנבוע מכך שלא יעמוד בהתחייבויות אלה.

עבירת תקיפת בן זוג פוגעת בערך החברתי המוגן של הגנה על שלום הפרט וביתר שאת כאשר מדובר בהגנה על אדם בתוך ביתו.

מנעד הענישה בעבירות אלו הוא רחב ונע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל למספר חודשים וכן קנס ופיצוי.

במקרה דנן, לנאשם עבר פלילי בעבירות של איומים ותקיפה משנת 2014 בגינן במסגרת ת"פ 30398-06-14 בתאריך 19.10.2014, הושת עליו מאסר על תנאי בן 12 חודשים למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע, מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון ו/או עבירת איומים וקנס בסך 1,000 ₪. המאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים הינו בר הפעלה בתיק זה.

מצאתי לנכון שלא להפעיל את המאסר על תנאי, אלא להורות על הארכתו בהתאם להמלצת שירות המבחן ועתירת הצדדים לעונש, וזאת לאור העובדה שהנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו, לא נפתחו נגדו תיקים חדשים, ועל-פי דיווחי המתלוננת לא אירעו אירועי אלימות נוספים מאז האירוע נשוא כתב האישום וזאת על אף שהנאשם והמתלוננת ממשיכים לעבוד יחד מדי יום, לאור העובדה שהמאסר על תנאי הושת שלא בגין אלימות כלפי בת זוג, ולאור השתלבותו של הנאשם בטיפול והכרתו בצורך שלו בטיפול כזה.

לפיכך, אני מוצאת גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) אני מורה על הארכת המאסר על תנאי בן 12 חודשים שהושת על הנאשם בת"פ 30398-06-14 של בית-משפט השלום בכפר סבא וזאת למשך שנתיים מהיום.

(ב) ניתן צו של"צ בהיקף של 120 שעות, שיבוצע בהתאם לתוכנית שגובשה על ידי שירות המבחן במרכז הקהילתי "קרית גנים" בעיר ראשון לציון.

על הנאשם להשלים את מכסת השעות בתוך שנה מהיום.

מובהר, כי שירות המבחן רשאי לשנות בכל עת את מקום ההשמה של עבודות השל"צ, ובמקרה כזה אין צורך בדיון, ודי במשלוח הודעה לנאשם עם העתק לביהמ"ש.

מובהר לנאשם כי ככל שלא יבצע את צו השל"צ כנדרש, תהא המאשימה רשאית לבקש הפקעת צו השל"צ וגזירת הדין מחדש.

(ג) הנאשם יעמוד בפיקוח של קצין מבחן, כאמור בפקודת המבחן [נוסח חדש] תשכ"ט-1969, לתקופה של שנה, שתחילתה היום, ויפעל בהתאם לתוכנית הטיפולית, להנחיות ולפיקוח שירות המבחן.

הנאשם מוזהר על-ידי בית-המשפט כי אם לא ימלא אחר צו המבחן מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת בתקופת המבחן, בית-המשפט רשאי לגזור את עונשו מחדש, ולהטיל עליו עונש בגין תיק זה, בנוסף לעונש שנגזר עליו.

מזכירות בית-המשפט תשלח עותק החלטה זו לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום י"א אלול תשע"ו, 14/09/2016 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה , שופטת

הוקלדעלידיאיליןאלון